

د غزلو کتاب

پېژندگلو

دا د حضرت سلیمان علیه السلام غزلې دی چې د بنځې او د خاوند په مینځ کېنې د روحانی او جنسی مینې او محبت په حقله څرگندونه کوی. د واده نه پس د بنځې او خاوند جنسی تعلق د خدای پاک د مینې اظهار دے. بنځې او خاوندان دې د یو بل د بنو کارونو تعریف کوی او د یو بل پادگیرنه دې کوی. د کامیاب واده دپاره د بنځې او خاوند تر مینځه صلاح مشوره او مسلسل رابطه کېنې اوسېدل پېر ضروری دی. وخت تېرېدو سره سره د دوی په مینځ کېنې مینه نوره هم مضبوطیږي که چرې دواړه د یو بل سره وفادار پاتې شی او تعلق هم برقرار وساتي. خدای پاک د واده بنیاد کېنودو او جسمانی اتحاد یې جوړ کړو. د حفظ کولو دپاره ۱:۲ آیت ”زه لکه د شارون د گلاب په شان یمه، او په پتو کېنې د لاله د گل په شان یمه.“

اول سرود

۱ د حضرت سلیمان خواره سرودونه.

محبوبه

۲ بیا بیا مې په خپلو شونډو سره بڼکل کړه،

ځکه چې ستا مینه د میو نه زیاته مزه کړینه.

ستا د عطرو خوشبوئی څومره بښکلی ده،

ستا نوم لکه د هغې د خوشبو په شان ده.

نو ځکه ټولې پېغلې په تا مئینې دینه

زر شه، ما د خپل ځان سره بوځه،

ته زما بادشاه شه، ما خپلې کوتې ته بوځه.

بښځې

اې بادشاه مونږ څومره ستا دپاره خوشحاله یونه،

د میو نه زیات مونږ ستا د مینې صفت کوونه.

محبوبه

دا رښتیا دی چې پېغلې په تا مئینې دینه.

زه خو توره یمه خو بښکلی یمه،

اې د یروشلم جینکو،

د قیدار د خېمو په شان توره یمه

او د سلیمان د خېمې د پردو په شان توره یمه.

ما ته مه گورئ ځکه چې زه غم رنگه یمه،

زما څرمنه نمر توره کړې ده.

زما وروڼه ما سره وران وونه

او په زبردستی سره هغوی

په ما د خپلو انگورو خیال ساتلو.

نو بیا ما خپل خیال ونه ساتلو،

او نه مې د خپل انگور خیال وکړلو.

ⓧ ما ته ووايه، زما جانانه،

ته به نن خپله رمه څرولو له چرته بوځي؟

او ته خپلې گډې په غرمه کښې

د دمې دپاره چرته راغونډوې؟

نو بیا زه ولې برقعه په سر سرگردانه شمه

او ستا د ملگرو په رمو کښې درپسې وگرځمه

محبوب

ⓧ اے په ټولو پېغلو کښې بنائسته محبوبې، که چرې تا ته دا پته نه وینه،

نو د رمو د پښو بښاپونو پسې شه روانه،

او خپل چېلی دې د شپانو د خېمو په خوا کېښې وڅرونه.

۹ زما محبوبې، ته په ما دومره گرانه ینه،

لکه د فرعون د شاهي آسپې په شان بنائسته ینه.

۱۰ ستا انګي څومره بنائسته دینه،

او هغه ستا د غوړونو والو سره ځلېږينه.

او ستا غړي څومره بنائسته ده،

او د سرو سره څومره ښکلې ښکارينه.

۱۱ خو مونږ به د سرو زرو والي درته

او د سپينو زرو مري جوړې كړونه.

محبوبه

۱۲ كله چې زما شهزاده خپل كټ كېښې آرام كولوته،

نو زما د عطرو په خوشبويي كېښې نشه نشه شونه.

۱۳ زما جانان د مړ زونډې دېنه،

زما په سينه پروت دېنه

۱۴ زما جانان د عين جدي د انګورو په

باغونو کبني د نکريزو د گل په شان دپنه

محبوب

١٥ زما محبوبې، ته څومره بسائسته ينه.

ته څومره حسينه ينه،

سترگي دې د گوگوستکو په شان بسکلي دينه.

محبوبه

١٦ ته پېر بسکلي يې زما جانانه،

ته څومره زړه وړونکې ينه،

شنه گياھ به زمونږ بستره وينه.

١٧ د ديار لرگي به زمونږ د کور وى تيرونه،

او د خوشبوداره ديار لرگي زمونږ د کور دى تيرونه،

او د ديار ونه به زمونږ د کوټې چت وينه.

٢ زه لکه د شارون د گلاب په شان يم،

او په پټو کبني د لاله د گل په شان يم.

② لکه چې په ازغو کښې د لاله گل وینه،

زما محبوبه د پېغلو په مینځ کښې داسې وینه.

محبوبه

③ لکه د سیب د ونې په شان په ځنگل کښې

زما جانان د نورو زلمو په مینځ کښې دېنه.

د هغه د سوری لاندې په کښېناستو ډېره خوشحالیږمه،

او زما په خوله د هغه مېوې خوږې لگېږینه.

④ هغه زه د خپل ځان سره د مېلمنو هال ته روانه کړمه،

او زه یې په خپله مینه کښې ونغښتلمه.

⑤ د کشمشو سره یې ما ته طاقت راکړلو،

او د سیوانو سره یې زه تازه کړمه،

ځکه د مینې په وجه مړاوې شوې ومه.

⑥ د هغه گس لاس زما د سر لاندې وونه،

او د هغه بنی لاس ځانته راغاره ایستمه.

۷) اے د یروشلم جینکو، ما سره ټینگه وعده وکړئ،

ترڅو چې مونږ پراته یونه مونږ به نه په عذابوئینه.

دویم سرود

محبوبه

۸) وگوره، چې جانان مې راروان دېنه،

هغه په غرونو راخېژینه، او په غونډو ټوپونه وهینه.

۹) زما جانان لکه هوسی او یا د ځوان هوسی په شان دېنه،

وگوره هغه اوس زمونږ د دېوال شاته ولاړ دېنه،

هله د کړکې د جال نه دننه کوټې ته گورینه.

۱۰) زما جانان ما ته ووئیل،

محبوب

”زما محبوبې، راپاڅه،

بناسته محبوبې، راځه ما سره لاره شه.

۱۱) وگوره، ژمې تېر شو بارانونه ودرېدل او بس شونه.

۱۲) په زمکه گلونه رابنکاره شونه،

د سندرو وئیلو موسم رارسېدلې دېنه،

زمونږ په مُلک کېنې د ګوګوشتکو آوازونه اورېدلې کېږينه.

۱۳ د اینځر بوټو خپله وپرومبې مېوه ونيوله،

او د انگورو بوټو د خپلو غوټو خوشبو خوره کړله.

راپاڅه، راشه، زما محبوبې، زما بنائسته محبوبې،

راځه ما سره لاره شه.

۱۴ زما ګوګوشتکې په کمر کېنې د گټانو شاته

خپل ځان پټ کړې دېنه.

زه ستا مخ لیدل غواړمه،

او ستا آواز اورېدل غواړمه.

ځکه چې ستا آواز خوږ دېنه،

او ستا مخ بنائسته دېنه.

۱۵ لومبرې ونیسه، وړې لومبرې ونیسه،

هسې نه چې هغوی د انگورو باغ تباہ کړينه،

ځکه چې زمونږ د انگور بوټو غوټې نیولې دینه.

١٤ جانان زما او زه د جانان يمه،

هغه چې د لاله په گلونو کښې مزې کوينه.

١٧ د سحر رڼا نه وړاندې زما جانانه،

چې شپه په ختمېدو شى، ما نه لار شه جانانه،

لکه د هوسى او يا د تکره هوسى په شان په کانيزه

غرونو باندې ما نه په ټوپونو او مستى سره لار شه.

٣ ١٥ ټوله شپه کله چې زه په خپل کټ کښې پرته ومه،

د چا سره چې زه مينه کوم ما د هغه لټون وکرونه،

خو هغه رانه غلونه.

٢٠ خو بيا ما خپل ځان ته ووئيل،

زه به پاڅېرمه او ټول ښار به ولټومه،

د هغه چا پسې به په چوکونو

او سپړکونو کښې وگرځېرمه

چا سره چې زه مينه کومه.

نو زه ورپسې بڼه وگرځېدمه

خو پېدا مې نه کړونه.

چوکيدارانو زه ودرولمه،

کله چې هغوى په ښار کېښي گرځېدل.

ما د هغوى نه تپوس وکړلو،

”ولې تاسو هغه کس ليدلې دېنه

چا سره چې زه مينه کومه؟“

نو چې د هغوى نه لږ وړاندې لارمه

ما خپل جانان پېدا کړونه.

هغه مې راټينگ کړونه

او تلو ته مې پرې نه ښودلونه

او ما هغه د خپلې مور کور ته راوستونه

هغې کوټې ته په کومه کېښي چې زه د مور

په گېډه شوې ومه.

۵) اے د یروشلم جینکو، ما سره ټینگه وعده وکړئینه،

ترڅو چې مونږ پراته یونه مونږ به نه په عذابوئینه.

درېم سرود

محبوبه

۶) چې د لوگی د ستن په شان دے هغه څوک دپنه

هغه زمونږ طرف ته راروان دپنه؟

چې فضا یې په مړ او لویانو خوشبوداره کړې ده نه،

او د سوداگرو په عطرو باندې خوشبوداره کړې ده نه؟

۷) دا د سلیمان گای ده وگورئینه،

چې ورسره شپېته تکره کسان

په پرگله کښې راروان دینه،

د بنی اسرائیلو د ټولو نه ښه فوجیان ورسره دینه.

۸) هغوی ټول په تورو باندې سمبال دینه،

او په جنگ کښې هم ماهر دینه،

هر یو سره په ترڅ کښې توره ده،

او هغوی په شپه کښې د بادشاه د

حفاظت کولو جوگه هم دینه.

⑨ سلیمان بادشاه شاهي گاډی ځان دپاره

د لبنان د دیار د لرگو نه جوړه کړې ده نه.

⑩ د هغې ستنې هغه د سپینو زرو نه جوړې کړې دینه،

او د هغې چت یې د سرو زرو نه جوړ کړې دینه،

او د هغې بالبتونه کاسنی دینه.

هغه د یروشلم د پېغلو په مینې سره بنائسته شوې وه نه.

⑪ اے د یروشلم پېغلو راشی کنه،

او سلیمان بادشاه وگورئینه

هغه هغه تاج په سر کړې دینه

کوم چې د واده په ورځ مور ورکړې وونه،

دېره د خوشحالی ورځ وه د هغه د ټولو نه.

محبوب

۴ (۱) اے محبوبې، تہ څومره بنائسته ينه.

تہ څومره نازينه ينه.

د نقاب نه شاته ستا سترگې گوگوشتهکې دينه.

ستا زلفی وُل وُل لکه د چپلو د رمو په شان دينه،

چې د جلعاد د غره نه لاندې راکوزيرينه.

(۲) ستا غابونه د سپينو گډو په شان دينه،

چې تازه ترې نه وړی اخوا شوې وينه،

او تازه لمبولے شوے وينه.

هر يو غابن دې د بل سره جوړه دېنه،

يو هم کنډم شوے نه دېنه

(۳) شونډې دې تکی سرې دينه،

خولہ دې ډېره بڼکلې بڼکارينه.

ستا انگي د نقاب شاته لکه د گلابي انار ځليرينه.

(۴) ستا غړی دومره بنائسته ده لکه د داؤد د بشار مناره،

چې د زرگونو بهادرانو په ډالونو باندې شوې وی سينگارہ.

٥) ستا سيني لکه د هوسو د جوړه بچو په شان دینه،

چې د لاله په گلونو کبني څرېږينه.

٦) د دې نه وړاندې چې د سحر باد ولگيږينه

او د شپې تياره چې په ختمېدو شينه،

زه به د مر غر ته ورمنډه کړمه

او د لوبانو غونډو ته به لاره شمه.

٧) زما محبوبې، ستا بشااست کامل دېنه،

په تا کبني هيڅ عېب نشته دېنه.

٨) زما ناوې، د لبنان نه ما سره راشه،

د لبنان نه ما سره راشه.

د امانه د غره د څوکو نه راکوزه شه،

د حرمون او د سنير د څوکو نه ما سره راکوزه شه،

د زمرو د غارونو او د پرانگانو د غونډو نه راکوزه شه.

٩) اې زما دنيا، اې زما ناوې، زما نه دې زړه وړې دېنه،

د سترگو په يوه اشاره دې ما نه زړگې وړې دېنه،

او د امیل یو غمی دې ما نه زرگے وړے دېنه.

⑩ زما دُنیا، زما ناوې زه ستا په مینه کښې څومره خوشحاله یمه،

د میو نه څومره خوشحالونکی ده ستا مینه،

او ستا خوشبو د هرې مصالحې نه څومره بښه ده.

⑪ زما ناوې، ستا د شونډو نه د شاتو د گبین په

شان خوږوالی راڅاڅیرینه،

ستا د ژبې لاندې شات او پئی پراته دینه،

ستا د جامو نه لکه د لبنان د دیار په شان خوشبو راځینه

⑫ اے زما محبوبې، ته زما بنده باغچه ینه،

ته زما دُنیا ینه، او زما ناوې ینه،

زما پټ باغ، زما پټه چینه ینه،

⑬ ته لکه د انارو باغچه ینه،

د مزېدارو مېوو نه پکه ینه،

او خوشبو دې لکه د مشکو او عنبرو په شان ده نه،

⑭ چرته چې د مشکو، زعفرانو، دارچینو

او هر قسمه مصالحو بوته پيدا كيرينه،

او عود، مُر او لوبانو خوشبوداره عطر پيدا كيرينه.

١٥ تۀ د باغ چينه ينه،

تۀ د تازه اوبو كوهے ينه

چي د لبنان د غرونو نه رابهيرينه.

محبويه

١٦ اے د شمال باده، راوالوځه،

اے د جنوب باده راشه،

زما په باغ باندې راوالوځه

او د هغه خوشبو هرې خوا ته خوره كړه.

زما جانانه خپل باغ ته راشه،

او د هغې ښكلې مېوې وخوره.

محبوب

٥ زما دنيا، زما ناوې، زۀ په خپل باغ كښې

داخل شوے یمه.

زۀ د مُر چپر او خوشبوداره مصالحي راتولومه.

ما خپل گبين د شاتو سره وخورلونه،

او زۀ خپل پئ او مے څبنمه.

بنځي

اے عاشقانو، وخورئ او وڅبنئينه.

او د مينې نه مست شئينه.

څلورم سرود

محبويه

زۀ اوده و مه خو زما زړۀ بيدار وونه،

غور شه. زما جانان ور ټكويينه.

”زما د زړۀ دنيا او محبوبې ور كولاو كړه،

زما گوگوستكې، زما بي عبه مينې.

محبوب

زما سر په شبنم باندې لوند دپنه،

او د شپې پرځې مې وېسته لونده کړی دینه.“

محبوبه

③ ما خو جامې ويستلې دینه،

نو دا بیا دوباره واچوم څه؟

ما خپلې پښې وینځلې دینه،

بیا دا دوباره په خاورو گنده کړم څه؟

④ زما جانان خپل لاس په ور کښې راوړد کړونه،

نو زما زړه د هغه دپاره په درزېدو شونه.

⑤ نو زه راپاڅېدم چې خپل جانان ته ور کولای کړمه.

زما د لاسونو نه عطر په څڅېدو شونه.

زما د گوتو نه د مړ چیر په څڅېدو شونه

کله چې ما د ور کُنډه رابښکله.

⑥ ما خپل جانان ته ور کولای کړونه،

خو هغه بیا تلې وو، نو زه سخته پرېشانه شومه،

ما هغه ولټولو، خو هغه مې پېدا نه کړونه،

ما هغه ته آواز وکړونه،

خو هغه ما ته جواب رانه کړونه.

7 کومو څوکيدارانو چې په بناړ کبني گشت کولونه

نو هغوی زه ونيولم، هغوی زه وهلمه

او په وهلو يې تکه شنه کړمه،

او د بناړ د دېوالونو چوکيدارانو

زما د مخ نه پلو اوچت کړونه.

8 اے د يروشلم بنځو، ما سره دا وعده وکړئینه،

که چېرې تاسو زما جانان وليدلو، هغه ته ووايئنه

چې زه د هغه د مينې په وجه کمزورې شوې يم.

بنځي

9 اے په ټولو پېغلو کبني بسائسته جيني، ستا جانان

د نورو سپرو نه کوم خاص خصوصيت لرئينه؟

په هغه کبني داسې څه خاص دينه،

چې مونږ تا سره دا لوظ وکړونه؟

١٠) زما جانان سور سپين دېنه،

او په لسو زرو کبني د ټولو نه اعلى دېنه.

١١) د هغه سر د سوچه سرو زرو دېنه،

د هغه وېښته ول ول دېنه،

او لکه د کارغه په شان تور دېنه.

١٢) د هغه سترگي د گوگوشکو په شان دېنه

چي د اوبو د چينو په خوا کبني وېنه

سپيني گوگوشکي لکه د پئيو په شان چي

د تالاب په خوا کبني ناستي وېنه.

١٣) د هغه اننگي د باغ په شان دېنه،

چي د خوشبودارو بوټو نه ډک وېنه.

د هغه شونډي د لاله د گل په شان دېنه،

لکه چي د مر په چير خوشبويه شوې وېنه.

١٤) د هغه لاسونه د سرو زرو سيخونه دېنه،

چې په دې کبښې قيمتی کانی لگېدلی وینه.

د هغه بدن لکه د هاتی د غابونو په شان سپین دېنه،

او چې په کبښې نیلم کانی لگېدلی وینه.

د هغه پښې د سنگ مرمرو د ستنو په شان دینه (۱۵)

چې په سرو زرو کبښې لگولې شوې وینه.

د هغه شکل د لبنان د غرونو د خاص ديار په شان ښکارینه.

هغه دېره خوږه خوله لرینه، (۱۶)

هغه په هر لحاظ زړه راښکونکې دېنه،

نو، اے د یروشلم ښځو،

زما جانان او زما آشنا دغه شان دېنه.

ښځې

ستا جانان چرته لارونه، (۱۷) ۶

په ټولو پېغلو کبښې ښائسته جینی؟

ستا جانان چرته تلې دېنه؟

چي مونڙ تا سره د هغه تلاش وکړونه؟

محبوبه

٦ زما جانان خپل باغ ته راغلي دېنه،

خپل د خوشبويانو کټ ته،

چي خپله رمه په باغونو کښي وڅروينه،

او د لاله گلونه ترې نه راټول کړينه.

٣ جانان زما او زه د جانان يمه،

هغه چي د لاله په گلونو کښي مزې کوينه.

پينځم سرود

محبوب

٤ زما محبوبې، ته لکه د ترضا د ښار په شان ښائسته ينه.

او، لکه د يروشلم په شان ښائسته ينه،

او په يو ځل ليدو دې ما نه زړگي وړي دېنه.

٥ سترگي دې ما نه واړوه،

ځکه چي زه يې بېوسه کړي يم.

ستا زلفی وُل وُل لکه د چپلو د رمو په شان دینه،

چې د جلعاد د غره نه لاندې راکوزیرینه.

ستا غابونه د سپینو گډو په شان دینه،

چې تازه ترې نه وړی خوا شوې وینه،

او تازه لمبولې شوې وینه.

هر یو غابن دې د بل سره جوړه دینه،

یو هم کنډم شوې نه دینه.

ستا انگی د نقاب شاته لکه د گلابی انار خلیرینه.

په شپیتو مَلکو او په اتیا وینخو کبڼې

او په بی شمېره پېغلو کبڼې،

خو زه به بیا هم خپله گوگوشته که خوشومه،

زما کامله مینه، د خپلې مور ډېره خوشه ده نه،

او د هغه چا ډېره نیازینه چا چې زیږولې ده نه.

پېغلی هغه وینی او د هغې صفت کوینه،

تر دې چې شهزادگی او شاهي وینځې

د هغې د صِفَت سندرې وائينه.

❶ ”دا څوک ده چې لکه د سحر د رڼا په شان راوچتيرينه،

لکه د سپوږمۍ په شان بنائسته، او د نمر په شان ځليرينه،

او په يو ځل ليدو دې ما نه زړگۍ وړې دېنه.“

❷ زه د غوزانو باغ ته لارمه

او وادۍ ته د گلونو د غوتو سيل ته لارمه،

د انگورو د ځيلو راټوکېدل ووينمه

او چې انارو گلونه کړي دي که نه

❸ زه په خپل ځان نه پوهېدمه،

او د عشق نه رپېدمه

لکه چې په شاهي گاډۍ کښې سور يمه

بښځې

❹ واپس راشه، مونږ ته راواپس شه، اې د شولم پېغلي.

واپس راشه، واپس راشه چې مونږ تا دوباره وگورونه.

محبوب

تاسو د شولم دې پېغلې ته ولې گورئینه

کله چې هغه د گډېدونکو د دوه صفونو

په مينځ کښې ډېره بنائسته گډېرینه؟

محبوب

۷ (۱) ستا پښې په څپلو کښې څومره ښکلې ښکارينه،

اے د شهزادگی لورې.

ستا غونډی پتونونه د قیمتی کانو په شان دینه،

لکه چې دا یو ماهر زرگر جوړ کړی وینه.

(۲) ستا نوم د یوې پیالی په شان دېنه

لکه چې د خوشبوداره میو نه ډکه وینه.

ستا پښې لکه د غنمو د گډې په شان دینه

چې گېرچاپېره ترې نه د لاله گلونه راتاو شوی وینه.

(۳) ستا سینې لکه د هوسو د جوړه بچو په شان دینه،

(۴) ستا غړی لکه د هاتی د غابونو نه جوړه شوې مینارې په شان بنائسته ده نه.

ستا سترگې د حسبون ښار د ځلېدونکو تالابونو په شان دینه،

کوم تالابونه چې د دې ښار د بیترا بيم دروازې سره دینه.

ستا پوزه د لبنان د برج په شان ښائسته ده نه

چې د دمشق ښار ترې نه ښکارینه.

ستا سر لکه د کرمل د غره په شان اوچت دینه،

ستا د زلفو ښائست لکه د شاهي گلکاری په شان دینه

تر دې چې بادشاهان هم ستا د کمڅو د ولونو بنديوان دینه.

اے محبوبې، ته څومره ښکلې او حسینې یه،

ته څومره د خوشحالیو نه پکه یه.

ستا قد او قامت د کجورې د ونې په شان دینه،

او ستا سینې د مېوو د غونچو په شان دینه.

ما وئیل زه به د کجورې ونې ته وڅېژمه

او کجورو ته به یې لاس وروړمه.

ستا سینې دې د مېوو د غونچو په شان وینه،

او ستا د خولې خوشبو دې لکه د سیوانو په شان وینه.

۹) او ستا شونډې د اعلیٰ میو په شان دینه.

نو دا مے دې زما د جانان په غابونو

او شونډو باندې په نرمی سره وبهیرینه.

محبوبه

۱۰) زه د خپل جانان یمه،

او د هغه زړه ما غواړینه.

۱۱) زما جانانه راشه، راځه چې بهر پتو ته لاړ شو نه

او هلته په کلی کبښې شپه تېره کړو نه.

۱۲) راځه چې سحر وختی پاڅیرونه

او د انگورو باغونو ته لاړ شونه

چې د انگورو د خیلو راټوکېدل ووینو

او چې انارو گلونه کړی دی که نه،

هلته به زه خپله مینه تا ته وښایمه.

۱۳) هلته به د مره غونو بوټو خپله خوشبو راپربښي وینه،

او د ټولو نه ښې مېوې به زمونږ دروازې سره وینه،

نوي او زارهُ خوندونه،

جانانه كوم چي ما ستا دپاره ساتلي دينه.

۸ اے کاش چي ته زما دپاره لکه د ورور په شان وينه،

چا چي ما سره د مور په سينه خوله اېسني وينه.

نو کله چي ته ما په لار کښي ليدلے نه

نو ما به ته ښکلولے نه

او چا به هم په ما باندې اعتراض کولو نه.

۲ ما به ته د خپل ماشومتوب کور ته راوستے وينه،

او هلته به تا ما ته سبق ښودلے وونه.

ما به درته د څښلو دپاره مزېدار مے درکړي وونه،

د خپلو خوړو اناړو شربت به مي درکړے وونه.

۳ ستا گس لاس به زما د سر لاندې وونه،

او ستا بني لاس به ځانته راغاره ايستمه.

۴ اے د يروشلم پېغلو، ما سره وعده وکړئينه،

مينه مۀ رابداروئينه، ترڅو چې يې ونۀ غوارينه.

شپږم سرود

بنځې

⑤ دا د صحرا نه څوک راروان دے نه،

چې خپل سر يې د محبوبې په اوږه باندې اېښے دېنه؟

محبويه

زۀ تا د سيب د ونې لاندې راپاڅومه،

په کوم ځائ کښې چې تۀ خپلې مور زيږولے ينه،

چرته کښې چې په ډېر تکليف هغې تۀ زيږولے ينه.

⑥ زما مينه په خپل زړۀ باندې لکه د مهر په شان ولگوه نه،

او په خپل لاس باندې ما لکه د مهر په شان ولگوه نه.

ځکه چې مينه لکه د مرگ په شان زوروره ده نه،

او د هغۀ غېرت تر عالم ارواح پورې رسيرينه،

او د مينې د اور شُغلي ډيرې زورورې دينه.

⑦ ډيرې اوبۀ د مينې اور مړ کولے نۀ شينه،

او نه سېلاب دا وړلے شينه.

که څوک غواړی چې په خپل ټول مال دولت سره مينه په بيعه واخلينه

خو د هغه قيمت به د مينې په مقابل کبني حقير وشمېرلے شينه.

دوستان

⑧ زموږ يوه وړه خور ده نه،

او لا تر اوسه د هغې سينې شوې نه دينه.

که څوک د هغې غوښتلو له را شينه

نو موږ به څه کوو نه؟

⑨ که هغه لکه د يو دېوال په شان پېغله وے نه،

نو موږ به د هغې د سپينو زرو د برج سره حفاظت کړے ونه.

او که هغه يوه دروازه وے نه،

نو موږ به ورته د ديار تختې لگولے وے نه.

محبوبه

⑩ زه د يو دېوال په شان پېغله ومه،

او اوس زما سينې لکه د برجونه په شان دينه.

کله چې زما جانان ما ته گورينه،

نو هغه زما په کتلو باندې خوشحاليږينه.

۱۱) د سلیمان په بعل هامون کښې د انگورو يو باغ وونه،

کوم چې هغه ماليانو ته په اجاره ورکړې وونه،

هر يو به ورله زر د سپينو زرو سيکې ورکولې نه.

۱۲) خو زما د انگورو باغ زما دې چې چا له يې ورکومه،

سلیمان، ما له د سپينو زرو سيکې مۀ راکوه نه،

خو زۀ به هغه چا ته د سپينو زرو دوه سوه سيکې ورکړمه،

څوک چې زما د باغ د مېوو خيال ساتينه.

محبوب

۱۳) زما محبوبې، تۀ چې په باغ کښې ژوند کوينه،

زما دوستان په دې انتظار کښې دینه

چې ستا آواز واورينه.

خو پرېږده چې زۀ واورمه

محبوبه

او يا لکه د هوسی او د ځوان غرځه په شان راشه

خوشبوداره غونډو ته راشه.